

Een fatsoenlijk mens juicht bij de liquidatie van Fakhrizadeh

Posted on 5 december 2020 by Gastauteur

Dit artikel verscheen oorspronkelijk op de website van de auteur. Melanie Phillips is een Engelse journaliste die ook buiten haar land bekend werd met haar boek *Londonistan* (2016). Ze schrijft onder meer voor *The Times* en *The Jerusalem Post*. Haar laatste boeken zijn de roman *The Legacy* en haar memoires *Guardian Angel: My Journey from Leftism to Sanity.*

Dat leden van de vroegere Obama-regering in een parallel universum over Iran leven, is op ontstellende wijze duidelijk geworden uit hun reactie op de liquidatie vorige week vrijdag van het meesterbrein achter het Iraanse atoomwapenprogramma, Mohsen Fakhrizadeh.

Drijvende kracht

Details van de precieze omstandigheden van de aanslag blijven onduidelijk, inclusief de identiteit van de plegers ervan. Om voor de hand liggende redenen wordt echter in brede kring aangenomen dat Israël een belangrijke motor was

achter de hinderlaag waarin het konvooi van Fakhrizadeh terechtkwam toen hij op weg was naar zijn huis in de buurt van Teheran.

Elke fatsoenlijke, rationele persoon zou in stilte juichen bij de verwijdering van deze handelaar in kwaad. Als Iran's belangrijkste atoomwetenschapper wordt hij al 20 jaar beschouwd als de drijvende kracht achter het atoomwapenprogramma van Iran.

Project Amad

Zoals de New York Times schreef 'bleef hij doorwerken nadat – volgens de inschatting van de Amerikaanse inlichtingendiensten en volgens de door Israël gestolen Iraanse atoomdocumenten – het grootste deel van de onderneming begin jaren 2000 in stilte was ontbonden.

'… Iran heeft altijd ontkend dat het streefde naar een atoomwapen en bleef volhouden dat zijn productie van nucleair materiaal zuiver en alleen vreedzame doeleinden diende. Maar een Israëlische operatie begin 2018 waarbij een magazijn vol Iraanse documenten werd gestolen over Project Amad, zoals de Iraniërs 20 jaar geleden hun streven naar atoomwapens noemden, onthulde ook documenten over Fakhrizadeh en zijn betrokkenheid daarbij.

'Kort daarna wijdde de Israëlische premier Benjamin Netanyahu speciale aandacht aan Fakhrizadeh in een tv-presentatie, waarin hij de geheime Israëlische operatie om het archief te pakken te krijgen beschreef. Hij beschuldigde Iran ervan te hebben gelogen over het oogmerk van zijn atoomonderzoek en hij wees Fakhrizadeh aan als de leider van het Amad-programma.

'Israëlische officials, die later werden gesteund door Amerikaanse inlichtingendiensten die het archief hadden doorgenomen, zeiden dat de wetenschapsman elementen van het programma levend had gehouden, ook nadat het ogenschijnlijk was beëindigd. Het programma werd nu in het verborgene uitgevoerd, beweerde Netanyahu, door een organisatie die op het Iraanse ministerie van defensie bekend stond als SPND. Hij voegde daaraan toe: 'U zult niet verbaasd zijn te horen dat SPND door dezelfde persoon wordt geleid als Project Amad, Dr. Fakhrizadeh.''

Aanslag legt zwakte regiem bloot

Dat Fakhrizadeh gedood is, betekent een verdere ondermijning van het Iraanse regiem. Fakhrizadeh was vermoedelijk een van de zwaarst bewaakte individuen in Iran. Toch was een team sluipmoordenaars in staat hem te doden onder de neus van het regiem.

Dit legt niet alleen de zwakte bloot van de fysieke verdediging rond Fakhrizadeh. Veel vernietigender nog is dat het laat zien dat het interne veiligheidsapparaat van het regiem is aangetast. En dat betekent dat een onbekend aantal Iraniërs, met onbekende niveaus van ervaring, nu voor Israël en zijn bondgenoten werken.

Qasem Soleimani

Dit is niet de eerste keer dat dit blijkt. De gedurfde overval op Iran's nucleaire archief in januari 2018, om maar te zwijgen van de vernietigende explosies eerder dit jaar in de Natanz-fabriek waar uranium werd verrijkt, wijzen ook op een hoge graad van interne samenwerking met Israël en/of diens bondgenoten.

En laten we niet de luchtaanval vergeten op bevel van president Donald Trump afgelopen januari die de onvervangbare Qasem Soleimani, bevelvoerder van de Iraanse Quds Force in Bagdad, doodde.

Iran verklaarde het Westen de oorlog

Dit alles maakt het regiem duidelijk dat Israël en zijn bondgenoten in staat zijn om zijn mensen naar willekeur te doden. En dat verzwakt het regiem in de ogen van het Iraanse publiek en verslapt zijn greep op de macht.

Dit zou elke fatsoenlijke, nadenkende persoon moeten toejuichen. Het Iraanse regiem wordt gedreven door het doel om Israël van de aardbodem weg te vagen en Amerika en het Westen te verslaan. Toen het aan de macht kwam in 1979 heeft het hen de oorlog verklaard en die oorlog ook steeds gevoerd.

De Twaalfde Imam

Het regiem wordt gedomineerd door religieuze fanatici die geloven dat de sjiietische messias, de Twaalfde Imam, op aarde zal terugkeren tijdens een

apocalyps die zij met alle plezier op touw willen zetten.

Het vooruitzicht dat een dergelijk regiem atoomwapens in handen krijgt is daarom huiveringwekkend. De atoomdeal met Iran uit 2015, tot stand gebracht door de toenmalige president Barack Obama, zou het atoomwapenprogramma van Iran alleen maar een paar jaar hebben uitgesteld terwijl er miljarden westerse dollars in het regiem werden gestort, waarmee het zijn verschrikkelijke activiteiten kon uitbreiden. De vermoedelijke nieuwe president, Joe Biden, en het team dat hij aan het samenstellen is, hebben verklaard dat zij deze deal nieuw leven willen inblazen.

'Schaamteloos'

En kijk eens hoe degenen die die deal van Obama uit 2015 hebben toegejuicht, nu reageren op de eliminatie van Fakhrizadeh. John Brenner, het voormalige hoofd van de CIA tweette:

'Dit was een criminele daad & zeer roekeloos. Zo'n door de staat gesponsorde terreurdaad zou een schaamteloze schending van het internationeel recht zijn & meer regeringen aanmoedigen om dodelijke aanslagen te plegen op buitenlandse ambtsdragers.'

Oh? Dus de eliminatie van Osama bin Laden onder de regering-Obama had net zo veroordeeld moeten worden?

'Schandelijke actie'

Ben Rhodes, Obama's plaatsvervangend nationale veiligheidsadviseur voor strategische communicatie — die volgens de *New York Times* een misleidende tijdlijn onder journalisten had verspreid inzake de onderhandelingen met Iran en een 'echokamer' van verslaggevers creëerde om de publieke opinie te beïnvloeden – zei:

'Dit is een schandelijke actie bedoeld om de diplomatie tussen een aankomende VS-regering en Iran te ondermijnen. Het is tijd dat deze onophoudelijke escalatie stopt.'

Ben Friedman, een defensiespecialist aan George Washington University, zei dat de dodelijke aanslag een sabotagedaad was tegen de Amerikaanse diplomatie en belangen en waarschijnlijk de Iraanse hardliners die atoomwapens willen zou

helpen.

En de Europese Unie noemde de aanslag een criminele daad.

Uiteraard.

Westers establishment: Iran is niet verantwoordelijk

Decennia geleden verklaarde Iran het Westen de oorlog. Het heeft talloze aanslagen gepleegd en meerdere malen moordzuchtige terreurdaden gesponsord die waren gericht tegen Amerika, tegen de coalitie-strijdkrachten in Irak, tegen Israël en tegen joden in de diaspora. Toch blijft het westerse establishment, dat ten onrechte heeft geweigerd zijn belangen te verdedigen tegen zulke aanvallen, zich gedragen alsof Iran niet verantwoordelijk is en alleen een westerse militaire reactie een oorlogsdaad zou zijn.

Arrogantie

Progressieven zeggen dat het regiem in bedwang gehouden kan worden door ermee in onderhandeling te gaan. Opnieuw is dit een voorbeeld van de onuitsprekelijke arrogantie van het Westen door aan te nemen dat zijn eigen waardesysteem door de rest van de wereld gedeeld wordt. Voor het Iraanse regiem zijn pogingen tot onderhandeling een teken van zwakte en dus een aansporing tot meer agressie. Als het Westen zijn hand in verzoening uitsteekt, ziet het regiem dat als een kans om hem af te hakken.

Morele wil

Niemand die goed bij zijn hoofd is, zou vrolijk worden van het vooruitzicht van een totale oorlog met Iran. Evenzo zou niemand die goed bij z'n hoofd is vrolijk moeten worden bij het idee om Iran in staat te stellen een atoombom te maken.

De eliminatie van Fakhrizadeh, en alle andere maatregelen die Israël en zijn bondgenoten tegen het regiem hebben genomen, laten zien dat asymmetrische oorlogvoering (of oorlogvoering door terroristen en schurkenstaten die het oorlogsrecht niet in acht nemen) niet hoeft te betekenen dat de slechteriken altijd winnen. Alles wat ervoor nodig is, is de morele wil om de vrije wereld te

beschermen tegen deze nieuwe vorm van agressieve oorlogvoering door nieuwe manieren te gebruiken om een rechtvaardige oorlog te voeren.

Israël en de regering-Trump hebben die morele wil. Obama en zijn oudgedienden, en de lafhartige Europeanen, hebben die niet.

(Vertaling Chris Rutenfrans)